

ТРИ СЕСТРИ.

Приказка.

По Г. Галина.

Ивѣли нѣкога на свѣта, а може би живѣять и сега, три сестри — една отъ друга постари, стари и прѣстари като земята. Наричали се тѣ Лѣнность, Мѣжка и Нужда.

Отишли тѣ еднаждъ въ едно село, разположили се въ единъ сѣнникъ и взели да мислятъ, дѣ да отидатъ, а тукъ и се скарали — кого да слушатъ най-напрѣдъ.

Най-стара отъ тѣхъ била Лѣнността: тя се родила още съ първия човѣкъ и затова искала отъ сестрите си почить и уважение, ала тѣ се надували:

— Защо да те уважаваме?! . Ние работимъ, работимъ, блѣскаме се додѣ докараме човѣка до просека тояга, а ти се изтѣгашъ при огъня или на сльнце, обрѣщашъ се и пухтишъ! Ето каква е твоята работа.

— Ехъ вие, глупачки съ глупачки! — важно отговорила Лѣнността: оistarѣхте, а умътъ ви не дохажда!... Ами че ако не съмъ азъ, васть и на свѣта не щѣше да ви има!

— Ахъ, ахъ, ахъ! — провикнали се Нуждата и Мѣжката, и разтѣсили бѣлитѣ си сплѣчкани коси.